

Pécsi Ítéltábla

Mf.II.30.074/2022/6. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda (ügyintéző: ügyvéd1, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda1 (ügyintéző: ügyvéd2, cím4) és

ügyvédi iroda2 (ügyintéző: ügyvéd3 cím5)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 45. sorszám alatt

A per tárgya:

kártérítés és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

11.M.70.107/2020/44. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja azzal, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt a késedelmi kamatkövetelés az évi 25 (huszonöt) százalékos mértéket nem haladhatja meg, továbbá az alperes az elsőfokú eljárási illetéket az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára köteles megfizetni. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Zalaegerszegi Törvényszék megnevezését, az elsőfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesnél motorfűrész-kezelő munkakörben alkalmazott felperes 2017. október 19. napján egy helységi erdőrészletben munkatársaival a fenyőerdő gyérítését végezte. A munkafolyamat vonatkozásában az alperes technológiai utasítást nem adott, a munkapad kialakítása nem volt megfelelő helyen. Munkavégzés közben egy kb. 3 méter hosszú fadarab a felperes fejének ütközött. A felperes eszméletét elveszítette, mentőhelikopterrel szállították kórházba.
- [2] Közvetlenül a baleset után a későbbi balesetvizsgálat céljából adatrögzítés nem történt, az alperes ügyvezetője a helyszínre érkezve a balesetet okozó fát kivágta. A később lefolytatott munkáltatói balesetvizsgálat adatai hibásak és hiányosak voltak.
- [3] A felperes a koponyaalap, a bal halántékcsonst, a bal oldali sziklacsont, a bal oldali vállcsúcs törését; a bal oldali dobüreg bevérvését, a bal dobhártya perforációját, lyukadását, a szaglász elvesztését szenvedte el. A baleset következtében több fog is kitört, a fogpótlás 420.000 forint költséggel járt. A magasabb hangfrekvenciákon enyhe fokú halláscsökkenése maradt vissza, melynek fokozódása várható. A felperest ért maradandó egészségkárosodás (a halláscsökkenés és a szaglász teljes hiánya) össz-szervezeti szinten 10%-os egészségkárosodást jelent. A szaglászvesztés a mindennapi életvitelét súlyosan és negatívan befolyásolja, 28 éves korától élete végéig a szaglász elvesztéséből eredő hátrányokkal kell élnie.
- [4] A felperes keresetében 5.000.000 forint sérelemdíj, 420.000 forint kártérítés és ezek járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [6] Az elsőfokú bíróság a keresetet teljesítve az alperest 5.000.000 forint sérelemdíj, ennek 2017. október 19. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamata, 420.000 forint kártérítés és ennek 2018. június 21. napjától járó, a fentiek szerinti kamata, 294.950 forint perköltség, valamint az államnak 162.600 forint illeték és 245.800 forint állam által előlegezett költség megfizetésére kötelezte.
- [7] Ítéletének indokolásában felhívta a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 166.§ (1) és (2) bekezdését, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (Mvt.) 87.§ 3. pontját, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 5/1993. (XII. 26.) MüM rendelet vonatkozó szabályait, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43.§-át, 2:52.§ (1)-(3) bekezdéseit.
- [8] A széleskörű bizonyítás eredményének mérlegelésével, szakértői igazságügyi munkavédelmi szakértő kiegészített szakértői véleményére támaszkodva vont le azt a következtetést, hogy a munkáltató az egészséges és biztonságos munkakörülmények biztosítására vonatkozó kötelezettségét megszegte, ami a baleset bekövetkezésében szerepet játszott. A felperest ért egészségkárosodást szakértő2 orvosszakértői véleménye alapján tárta fel, miután a más eljárásban kirendelt orvosszakértőt a 2022. október 12. napján megtartott tárgyaláson személyesen is meghallgatta.
- [9] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem látta igazoltnak az alperes Mt. 166.§ (2) bekezdés a) pont szerinti mentesülésre való hivatkozását, rámutatva, hogy a perbeli esetben

ellenőrzési körön kívül eső ok nem állapítható meg; a munkáltató munkavállalója egészségi állapotában bekövetkezett károkért fennálló felelősségét bizonyítottanak találta.

- [10] A sérelemdíj körében értékelte a felperest a baleset folytán ért, tanú1, tanú2 tanúk vallomásaival is alátámasztott hátrányokat, a szaglászvesztésnek a felperes mindennapi életére gyakorolt hatását, a nála rendszeresen jelentkező fejfájást, fáradékonyságot, a baleset utáni szorongó, zárkózottabb életvitelét. Tekintetbe vette a felperes fiatal életkorát (a baleset bekövetkezésekor 28 éves volt), a baleset súlyos következményeit, a fentiekben túl kiemelt figyelemmel volt az alperesi jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, szem előtt tartva, hogy a balesetet az alperes többszörös munkavédelmi szabályszegése idézte elő, annak teljes rekonstruálása az alperes célzatos, normaszegő magatartása miatt hiúsult meg. A sérelemdíj kettős funkcióját ismertetve az okozott hátrány kompenzációja mellett kiemelte a prevenciót is szolgáló magánjogi büntetés jelentőségét.
- [11] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett. Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával az 5.000.000 forint összegű sérelemdíj 3.000.000 forintra történő leszállítását kérte. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az igazolt 10% mértékű egészségkárosodásért 5.000.000 forint mértékű sérelemdíj a kialakult bírói gyakorlat alapján aránytalanul magasnak tekinthető. Rámutatott, hogy a bírói gyakorlat kiemelt hangsúlyt helyez annak a körülménynek a vizsgálatára, hogy a sérelmet szenvedett személy a feladatait, munkáját mennyiben képes ellátni, a felperes pedig nem vált munkaképtelenné a perbeli balesetével összefüggésben. Hivatkozott az M.70.103/2020/10. számon közzétett eseti döntésre, ahol az áramütést és súlyos égési sérüléseket szenvedett károsult a bekövetkezett 40%-os egészségkárosodásért 7.000.000 forint sérelemdíjban részesült; a Kúria Mfv.10.072/2022/5. számú határozatára, melyben 16% mértékű baleseti egészségkárosodás mellett a 8.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére irányuló keresetből 3.000.000 forint sérelemdíjat ítéltek meg; az Mfv.10.092/2022/4. számú határozatra, melyben a Kúria 18% mértékű egészségkárosodás mellett 3.000.000 forint sérelemdíjat látott megállapíthatónak, míg a Kúria Kf.39.088/2021/6. számú határozatára, ahol 30% mértékű egészségkárosodás mellett 700.000 forint sérelemdíjat kapott a károsult. Álláspontja szerint a 3.000.000 forintra mérsékelt sérelemdíj is betölti a funkcióját, alkalmas az elszenvedett sérelem kompenzálására, az elkövetett jogsértéssel arányban álló magánjogi szankciónak tekinthető, és tükrözi a jogsértővel szembeni társadalmi elítélést is.
- [12] Sérelmezte fellebbezésében az alperes, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői vélemények értékelése körében egyes körülményeket nem megfelelő súllyal vett figyelembe. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes nem járt el a kellő gondossággal, mert a fűtőkotot nem a rendeltetésének megfelelően, azaz a fűrészelés alatt használta, így fordulhatott elő, hogy a letörő faág zaját nem hallotta meg. A biztonságos munkavégzés munkavédelmi feltételeinek biztosítása nem kizárólag a munkáltató kötelezettsége. Amennyiben az alperes nem szakszerűen látta volna el a munkavédelemmel kapcsolatos teendőit, akkor a felperes is lehetett volna abban a helyzetben, hogy megtagadja a munkavégzést.
- [13] Az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel kapcsolatban annak figyelembevételét kérte, hogy a 2017. november 3-i lelet teljes gyógyulást írt le. Sérelmezte, hogy a szakvélemény nem tért ki a 2017 decemberében diagnosztizált középfülgyulladásra, és nem vizsgálta ennek a halláscsökkenésre való kihatását sem. A gyógyulás után közel két hónappal középfülgyulladása volt a felperesnek, ami újabb dobhártya-perforációt eredményezett. A gyógyult dobhártya újabb sérülése álláspontja szerint nem lehet a munkabaleset következménye. Mindezek miatt nem tartotta kellően megalapozottnak azt a szakértői megállapítást, hogy a baleset miatt a későbbiekben a bal fül fokozódó halláscsökkenésére lehet számítani. A szakértő nem tért ki a felperes korábbi súlyosabb agyi jellegű betegségére

sem, holott a felperesnek Hodgkin betegsége volt, mely agyi területet érintett. Rámutatott, hogy a felperes hallás- és szaglászűkülését csak 2019. évben, a munkahelyi baleset után másfél évvel kezdték vizsgálni. Megítélése szerint az, hogy a felperes nem fordult a másfél év alatt orvoshoz, arra utal, hogy időközben nem volt panasa.

- [14] A felperes fellebbezési ellenkérelme fellebbezett részében az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Rámutatott, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban összecszerűen csak a kártérítési igényét vitatta, a sérelemdíj iránti igényt nem. Ettől eltekintve azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet megfelelően mérlegelte az őt ért sérelmeket, kiemelve, hogy fiatalon egy érzékszervét egész életére elveszítette.
- [15] A fellebbezés nem alapos.
- [16] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezési ellenkérelmére is figyelemmel elsőként felülbírálati jogkörének a Pp. 370.§ (1) bekezdése szerinti terjedelmét határozta meg, vizsgálva, hogy a sérelemdíj összecszerű vitatására kiterjedő, ennek folytán a felperes részéről a Pp. 373.§ (1) bekezdése szerint meg nem engedett ellenkérelem-változtatásként értelmezett fellebbezési kérelem folytán a keresettől eltérő összegű sérelemdíj megállapítása lehetséges-e. Ennek során a másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy a sérelemdíj összegét az eljárás során nem vitatott vagy bizonyított hátrányok figyelembevételével, mérlegeléssel a bíróság határozza meg. Amennyiben az elsőfokú eljárásban a jogalap vitatása történt, az összecszerűsége kifejezetten az alperes nyilatkozatot nem tett, a másodfokú bíróság nem terjeszkedik túl az alperes ellenkérelmén, ha az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegét megváltoztatja (Kúria Pfv.III.20.588/2021/5. szám).
- [17] A másodfokú bíróság elsőként a fellebbezésnek azokat a hivatkozásait vizsgálta, melyek a hátrányok mibenlétének, okozatosságának értékelése körében a bizonyítás eredményét, így lényegében a megállapított tényállást támadták.
- [18] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az alperes a fellebbezésében figyelmen kívül hagyta az igazságügyi orvosszakértői vélemény szóbeli kiegészítését (11.M.70.107/2020/44. számú tárgyalási jegyzőkönyv). Ebben az igazságügyi orvosszakértő az elsőfokú bíróság által is ismertettek szerint egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a későbbi középfülgulladás, illetve a bal dobhártya perforációja összecszerű a balesettel, mivel a dobüregben bealvadt vér táptalaján alakult ki a dobhártya újbóli kiszakadását eredményező fülgulladás. Rámutatott a szakértő, hogy az élettaninak tekinthető hallászűkülés nem a normális szintről indul annak esetében, akinek korábban volt már dobhártyasérülése, belső fülsérülése, sziklacsonttörése. Ugyancsak aggálytalanul rögzítette az orvosszakértő, hogy a felperes által korábban elszenvedett súlyos betegségnek (Hodgkin kór) semmilyen agyi manifesztációja nem volt, a felperes jelenlegi panaszai a korábbi sorsszerű megbetegedésétől függetlenek.
- [19] Bizonyított tény, hogy a felperesnél a perbeli baleset során olyan agyi (a sziklacsonthoz tartozó, illetve az azon fekvő) terület sérült, mely területen az agyban a szaglólóidegek is futnak: nem merült fel tehát kétség abban a kérdésben, hogy a felperesnél jelentkező szaglászűkülésnek mi az oka. Ehhez képest abból, hogy a balesetet követően bizonyos időszakban a felperes orvoshoz nem fordult, semmilyen következtetést nem lehet levonni, különös figyelemmel arra, hogy a peradatok szerint a felperes ebben az időszakban a fogpótlás költségeinek előteremtése érdekében külföldön dolgozott.
- [20] A fellebbezésben kifejtettekkel ellentétben helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor a beszerzett orvosszakértői vélemény alapján arra következtetett, hogy a felperesnél a hallászűkülés és a szaglás elvesztése kizárólag a munkabaleset következménye.
- [21] A fentiekre figyelemmel nem volt tehát akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését az elsőfokú bíróság által feltárt ténybeli alapokon a fellebbezéssel érintett körben érdemben

felülbírálja. Ennek eredményeként az elsőfokú döntés felülmérlegelését a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek, a sérelemdíj elsőfokú bíróság által meghatározott mértékével egyetértett.

- [22] Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy az eset körülményeit [így elsősorban a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását – ld. Ptk. 2:52.§ (3) bekezdés] minden esetben egyedileg kell vizsgálni és mérlegelni. A különböző sérelmek egymással való összehasonlítása ezért csak korlátozott módon, hozzávetőlegesen lehetséges. Az ítékezés összhangjának biztosítása érdekében a kialakult bírói gyakorlat által adott általános iránymutatás, zsinórmérték kijelölése és követése ugyanakkor valóban nem mellőzhető. A más ügyekben hozott határozatok ilyen célra való felhasználásánál azonban az eljárásjog által meghatározott kereteknek, így a keresethez és a jogorvoslati kérelemhez kötöttségnek különös jelentősége van: a bírói gyakorlat feltérképezéséhez az egyediségből eredő korlátok között is csak azok a határozatok szolgálhatnak alapul, ahol a felsőbb bíróságoknak a sérelemdíj összegszerű meghatározása körében volt eljárásjogi mozgástere. A másodfokú bíróság a fellebbezés alapjául szolgáló eseti döntéseket e szempontokra figyelemmel tekintette át.
- [23] Az Mfv.VIII.10.072/2022/5. számú határozattal befejezett ügyben a konyhai kisegítő munkakörben foglalkoztatott felperes csigolyatörést szenvedett, minek folytán 16% mértékű baleseti egészségkárosodása alakult ki, a közepesnél nagyobb erőfelfejtést igénylő munkatevékenységekben akadályozottá vált. A felperes ebben az esetben 8.000.000 forint sérelemdíjra tartott igényt, a per 3.000.000 forint sérelemdíjban való marasztalással zárult, azonban a felperes a kereset részbeni elutasítását jogorvoslattal nem támadta, a jogorvoslati eljárásoknak a sérelemdíj felemelése nem volt tárgya. Az Mfv.VIII.10.092/2022/4. számú határozat szerint a föld alatti munkakörökben foglalkoztatott bányász dolgozó porckorong elfajulásos megbetegedése miatt állapítottak meg 18% mértékű baleseti egészségkárosodást, ebben az esetben azonban a felperes 3.000.000 forint sérelemdíj iránti igényt érvényesített, így a kereseti kérelemhez való kötöttség folytán ezt meghaladó sérelemdíj alkalmazhatósága az egyedi körülményektől függetlenül fel sem merülhetett. A Kf.VII.39.088/2021/6. számú döntéssel felülbírált jogesetben munkahelyi értekezleten a felperessel szemben tanúsított megalázó, indokolatlan munkáltatói intézkedés folytán előállt pszichiátriai egészségkárosodással összefüggésben ítélték meg a kért 1.000.000 forint sérelemdíjból 700.000 forint sérelemdíjat. Jogorvoslati kérelemmel ebben az esetben is az alperes élt, amit a Kúria alaptalannak talált.
- [24] A fentiekre is figyelemmel az alperes fellebbezésében hivatkozott egyes precedensképes határozatokból nem lehetett a felperes számára megítélt sérelemdíj eltúlzott mértékére következtetni.
- [25] Hasonlóképpen nem alkalmas erre az alperesnek az a hivatkozása sem, hogy a felperesnél megállapítható össz-szervezeti egészségkárosodás relatíve csekély mértékű, a felperes munkaképességét érdemben nem befolyásolja.
- [26] Az össz-szervezeti egészségkárosodás (korábban a munkaképességcsökkenés) számszerűsítésére a társadalombiztosítási jog területén kidolgozott rendszer a megváltozott munkaképességű személyek ellátásra való jogosultságának, rehabilitálhatóságának megítélését szolgálja, az egészségben bekövetkezett hátrányos változásokat ennek érdekében objektivizálja. Ez az objektivizált jelleg vezetett oda, hogy az arányszám a személyiségi jogsérelem súlyának, mértékének meghatározása körében is használatossá vált. Különösen fontos azonban annak szem előtt tartása, hogy az így kimutatott egészségkárosodási mérték a személyiséget ért sérelem meghatározásának csupán (egyik) támpontja lehet. Egyrészt a számszerűsített mutató mögött rejlő károsodásból eredő hátrány az egyéni körülmények, jellemzők, sajátosságok mellett még a munkavégző képességet tekintve is igen különböző

súllyal jelentkezhethet, másrészt maga a munkavégzés a személyiség kibontakoztatásának kétségkívül jelentős, de korántsem kizárólagos területe. A testi és lelki egészséget érintő körülmények az egyén életének, személyiségének más vetületeit szignifikánsan érinthetik akkor is, ha a munkaképességet nem, vagy alig befolyásolják.

- [27] A perbeli esetben figyelembe kellett venni, hogy a felperes az élet veszélyeztetésére is alkalmas baleseti mechanizmust élt át, súlyos fejsérülést szenvedett. Mentőhelikopterrel szállították kórházba, az agyzúzódás folytán nála zavart, bódult állapot (tanú3 tanúvallomása 11.M.70.107/2020/18. szám, tanú2 tanúvallomása 11.M.70.107/2020/24. szám) jelentkezett, a bal oldali vállcsücsztörés is komoly fájdalmakkal járt. A 2017. október 30-ig tartó kórházi kezelést az otthonában történő lábadozás, majd a baleset miatt kialakult fülbetegség követte. Fiatalon kiterjedt fogpótlásra szorult, aminek elvégzéséig hiányos fogazattal kellett élnie, mivel pedig az egyszeri fogpótlás nem jelent életre szóló megoldást, az ebből eredő problémák értelemszerűen a jövőben is jelentkezni fognak. tanú2 tanúvallomása alátámasztotta, hogy a baleset a felperest lelkileg is megviselte, visszahúzódóvá vált. Az agysérülés legsúlyosabb következményeként életének jelentős részében az egyik érzékszervét nélkülözve kell élnie, a szaglászvesztés folytán a baleset következményei a mindennapi élet számos területén állandó jelleggel elkísérik úgy, hogy az érzékelésben való korlátozottsága nemcsak kellemetlen, hanem veszélyes helyzeteket is előidézhet.
- [28] A személyiséget ért hátrányok fentiek szerinti értékelése mellett a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a fellebbezésben a felperes részéről történt-e olyan, az Mt. 167.§ (2) bekezdése szerint értékelhető mulasztás, ami okot adhat a sérelemdíj csökkentésére.
- [29] Az alperesnek a munkavállaló közrehatására nézve előadott fellebbezési hivatkozásait a perben beszerzett munkavédelmi szakvélemény (11.M.70.107/2020/29. szám, 11.M.70.107/2020/34. számú tárgyalási jegyzőkönyv) egyértelműen cáfolja. A szakértő a munkavédelmi felszerelés viselését vizsgálta, szabálytalanságot nem tárt fel, megállapítása szerint a sisak fejen maradásának biztosítására a fültok mikénti használata nincs előírva, ha a fültok fel van hajtva, nem lesz rosszabb a sisak illeszkedése. A másodfokú bíróság megítélése szerint a perbelihez hasonló helyzetben bizonyosan nem róható a felperes terhére, ha esetleg a hallásvédő fültok lehajtása miatt nem hallotta a lezuhanó ág hangját, különösen, mivel semmilyen objektív adat nem áll rendelkezésre arra nézve, de nem is feltételezhető, hogy a felperesnek a recsenő hang hallatán lett volna ideje és módja a lezuhanó ág elől elugrani.
- [30] Nem foghatott helyt az alperesnek az a fellebbezési utalása sem, hogy a baleset a munkavégzés megtagadásával elkerülhető lett volna. A Mvt. 63.§ (1) bekezdése szerint a munkavállaló jogosult megtagadni a munkavégzést, ha azzal életét, egészségét vagy testi épségét közvetlenül és súlyosan veszélyeztetné. A teljesítés megtagadásának kötelezettsége akkor terheli, ha a munkáltató utasításának teljesítésével közvetlenül és súlyosan másokat veszélyeztetne. Mivel a munkaviszonyt a felek eltérő súlya jellemzi, a munkavállaló gazdaságilag, megélhetése biztosítása okán is függ a munkáltatótól, ezért különösen körültekintően kell vizsgálni, hogy a megtagadás adott esetben a munkavállalótól elvárható lett volna-e. Ennek egyik feltétele a veszélyeztetés közvetlensége, ami akkor áll fenn, ha pontosan azonosítani lehet, hogy kire irányul az a veszély, melynek realizálódása rövid időn belül bekövetkezhethet. Ilyen körülmények pedig a perbeli esetben nem voltak feltárhatóak.
- [31] A sérelemdíj intézményének funkciót és célját szem előtt tartva tehát az elsőfokú bíróság megfelelő mértékben állapította meg a sérelemdíj mértékét, a másodfokú bíróság annak leszállítására nem látott lehetőséget.
- [32] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiekre figyelemmel – fellebbezett részében – a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helyes indokaira utalással helybenhagyta, azt kizárólag az időközben bekövetkezett jogszabályváltozások okán annyiban pontosította, hogy a 2022. november 10. napján megjelent 454/2022. (XI. 9.) számú kormányrendelet szerint a

késedelmi kamatkövetelés a veszélyhelyzet ideje alatt az évi huszonöt százalékos mértéket nem haladhatja meg, mely pontosítás a jegybanki alapkamat jelenlegi mértékére figyelemmel nem gyakorlati jelentőségű. A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta továbbá a másodfokú bíróság az alperest az elsőfokú eljárási illeték megfizetésének megváltozott szabályairól.

- [33] Miután az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét ő köteles megtéríteni a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján. A felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján, a felszámítottakkal egyezően állapította meg.
- [34] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezést a Pp. 371.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban megjelölt okok hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2023. február 27.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró